

ปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน ของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

สุตา ทองทรัพย์, กิตติพงษ์ เรือนเพชร, สุพิน สุโข

(วันที่รับบทความ: 7 มิถุนายน 2567, วันที่แก้ไข: 20 กันยายน 2567, วันที่ตอบรับ 23 กันยายน 2567)

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 จำนวน 146 คน เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความมีวินัยในตนเอง การเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง คุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, $SD = 0.26$; $\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.51$; $\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.48$) ตามลำดับ ส่วนด้าน ความรับผิดชอบ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน เจตคติต่อวิชาชีพ ความขยันหมั่นเพียร การจัดการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมในการเรียนภาคปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ความรับผิดชอบ ด้านความมีวินัยในตนเอง ความขยันหมั่นเพียร การจัดการเรียนการสอน คุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศ สภาพแวดล้อมในการเรียนภาคปฏิบัติมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ ($r = -0.17$ ถึง -0.24 , $p < .05$) โดยตัวแปรด้านความมีวินัยในตนเองสามารถร่วมทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 ได้ร้อยละ 5 ($P < .05$)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน, นิสิตพยาบาล

อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Corresponding author : กิตติพงษ์ เรือนเพชร, e-mail: kitipong.ru@western.ac.th

Factors Predicting for Learning Achievement in Fundamental Nursing Practicum of Nursing Students Western University Buriram Campus.

Suda Thongsapaya, Kitipong Ruanphet, Supin Sukho

(Received 7th June 2024; Revised : 20th September 2024; Accepted 23rd September 2024)

Abstract

This survey research aimed to study factors that are related to and factors that predict academic achievement in the basic nursing practice course of nursing students, Western University Buriram Campus. The sample group consisted of 146 second-year nursing students. Data were collected from questionnaires. The data were analyzed using descriptive statistics. Pearson's correlation statistics and multiple regression analysis.

The research results found that Average self-discipline Parents' attention to learning Teaching quality of supervisory teachers is at the highest level ($\bar{X} = 4.67$, $SD = 0.26$; $\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.51$; $\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.48$), respectively. As for responsibility motivation for academic achievement, attitude towards professional diligence teaching and learning management, and practical learning environment, the average level is high. In addition, responsibility Self-discipline diligence teaching and learning management, teaching quality of supervisory teachers practical learning environment has a statistically significant negative relationship with practical learning achievement ($r = -0.17$ to -0.24 , $p < .05$), with self-discipline variables being able to predict achievement. The academic performance of 2nd year nursing students was 5 percent ($P < .05$).

Keywords: Learning Achievement, Fundamental Nursing Practicum, Nursing Student

---

Lecturer, Faculty of Nursing, Western University, Buriram Campus

Corresponding author : Kitipong Ruanphet, e-mail: kitipong.ru@western.ac.th

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบ และการจัดการศึกษาพยาบาลให้มีประสิทธิภาพเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้วิชาชีพพยาบาลมีการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพจะเห็นได้จากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนนิสิตพยาบาลในปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีและรวมทั้งการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และเน้นการปฏิบัติและเรียนรู้จากสถานการณ์จริง⁽¹⁾ เพื่อที่นิสิตพยาบาลจะได้นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการดูแลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนตามหลักการวัดและประเมินผลมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้และด้านทักษะการปฏิบัติ⁽²⁾ ซึ่งการเรียนการสอนในสาขาพยาบาลศาสตร์มีการจัดการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งเน้นการนำความรู้ภาคทฤษฎีไปใช้ในการปฏิบัติ โดยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ นิสิตฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยในสถานการณ์จริง และประเมินการเรียนรู้ จากคุณลักษณะและความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล การประเมินผลการเรียนภาคปฏิบัติจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในสาขาพยาบาลศาสตร์ ซึ่งสามารถประเมินได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ⁽³⁾

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ โดยมีผลที่ได้เป็นความรู้ ความสามารถ ทักษะความรู้สึกร ค่านิยม จริยธรรม

สามารถวัดผลได้จากงานที่ครูมอบ คะแนนเกรดเฉลี่ย⁽⁴⁾ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนและคุณภาพของผู้เรียน⁽⁵⁾

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปฏิบัติวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชนของนักศึกษาพยาบาลได้แก่ ความมีวินัยในตนเอง อายุ การเอาใจใส่ของผู้ปกครองต่อนักศึกษาขณะฝึกปฏิบัติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน โดยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการเอาใจใส่ของผู้ปกครองต่อนักศึกษาขณะฝึกปฏิบัติ อายุแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลได้ถึงร้อยละ 24.5⁽⁵⁾ ซึ่งสอดคล้องกับผลของการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและปัจจัยด้านผู้เรียนทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมาได้คือปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01⁽⁶⁾ และสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า เจตคติต่อรายวิชา ทักษะด้านสติปัญญา พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ และการจัดการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลมารดา ทารกและการผดุงครรภ์ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และทักษะด้านสติปัญญา พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ เจตคติต่อรายวิชาและการจัดการเรียนการสอน

สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการพยาบาลมารดา ทารก และการผดุงครรภ์ 1 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ได้ร้อยละ 35.20⁽⁷⁾

จากการเรียนภาคปฏิบัติของหลักสูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบูร์รัมย์ พบว่านิสิตเริ่มขึ้นฝึกปฏิบัติการ พยาบาลพื้นฐานในชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 3 เป็นครั้งแรกและในปีการศึกษา 2564 ที่ผ่านมา พบว่า ร้อยละ 80 ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานมีนิสิตที่มีผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาปฏิบัติการพยาบาล พื้นฐานค่อนข้างต่ำ เพียงร้อยละ 23.17 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาล พื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบูร์รัมย์ โดยศึกษาปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านการจัดการเรียน การสอน ผลการวิจัยที่ได้จะสามารถนำไปเป็น ข้อมูลในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะ ด้านการเรียนรู้ การพัฒนาการจัดการเรียน การสอน และทักษะด้านการปฏิบัติตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และ นิสิตสามารถปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างมี คุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่ส่งผล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการ พยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัย เวสเทิร์น วิทยาเขตบูร์รัมย์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์

กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการ พยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัย เวสเทิร์น วิทยาเขตบูร์รัมย์

3. เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาล พื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบูร์รัมย์

คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านการจัดการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการ พยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัย เวสเทิร์น วิทยาเขตบูร์รัมย์ หรือไม่ อย่างไร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านการจัดการเรียนการสอนสามารถ ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา ปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบูร์รัมย์ ได้หรือไม่ อย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

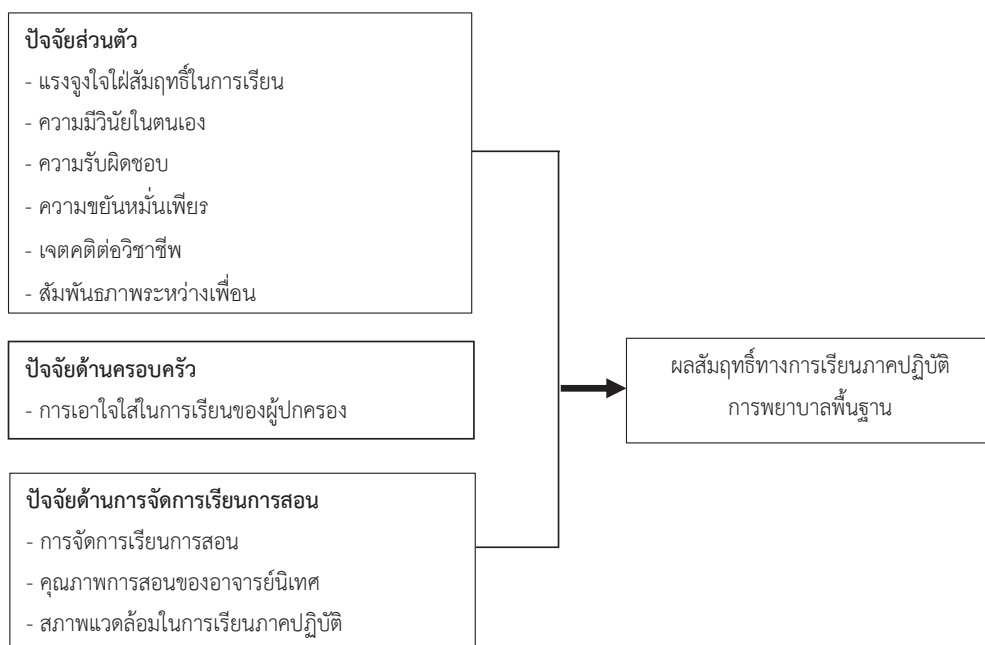
1. ปัจจัยส่วนตัว ด้านครอบครัว และ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการ พยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัย เวสเทิร์น วิทยาเขตบูร์รัมย์

2. ปัจจัยส่วนตัว ด้านครอบครัว และ ด้านการจัดการเรียนการสอน สามารถร่วมกัน พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา ปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบูร์รัมย์

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดของ รุ่งฤดี กล้าหาญ⁽³⁾ ในครั้งนี้ที่เชื่อว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปฏิบัติการ

พยาบาลพื้นฐาน เป็นผลมาจากปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ดังแสดงในรูปภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

วิจัยหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive Correlation Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาลมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ ชั้นปีที่ 2 จำนวนทั้งหมด 146 คน ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2565 และกลุ่มตัวอย่างเป็น

นิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 146 คน ได้จากวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและเป็นแบบสอบถามที่ปรับปรุงพัฒนาแล้ว⁽³⁾ ประกอบด้วย 4 ตอน จำนวน 123 ข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนิสิต จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย (GPA) รายได้ของบิดาหรือผู้ปกครอง เงิน

สนับสนุนการศึกษา ค่าใช้จ่าย โรคประจำตัว ภาวะสุขภาพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยด้านส่วนตัว จำนวน 67 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบประเมินค่า ชนิด 5 ตัวเลือก แบ่งเป็นรายด้าน ประกอบด้วย ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน จำนวน 12 ข้อ ด้านความมีวินัยในตนเอง จำนวน 16 ข้อ คะแนน ด้านความขยันหมั่นเพียร จำนวน 11 ข้อ ด้านเจตคติต่อรายวิชาจำนวน 13 ข้อ และด้านสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนจำนวน 15 ข้อ การแปลผล ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึงระดับน้อย ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับมาก ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด⁽⁸⁾

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยด้านครอบครัว จำนวน 7 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบประเมินค่า ชนิด 5 ตัวเลือก ด้านการเอาใจใส่ของผู้ปกครองต่อนักศึกษาขณะฝึกปฏิบัติ การแปลผล ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึงระดับน้อย ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึงระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับมาก ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด⁽⁸⁾

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนจำนวน 49 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบประเมินค่า ชนิด 5 ตัวเลือก แบ่งเป็นรายด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติจำนวน 10 ข้อ ด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติจำนวน

14 ข้อ ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 15 ข้อ และด้านสภาพแวดล้อมภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 10 ข้อ การแปลผล การแปลผล ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึงระดับน้อย ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับมาก ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด⁽⁸⁾

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาใช้แบบสอบถามของรุ่งฤดี กล้าหาญ โดยมีความตรงตามเนื้อหา (Item-Objective Congruence Index: IOC) = 1.00⁽³⁾ และผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ไปหาความเชื่อมั่น โดยนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติและสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยครอนบาคแอลฟา (Cronbach' s alpha coefficient) มีเท่ากับ 0.96

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถาม

และนำข้อมูลที่ได้ตรวจสอบความถูกต้องเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

โครงการวิจัยได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ เอกสารรับรองเลขที่ BRO 2023-051 ผู้เข้าร่วมการวิจัยจะได้รับการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย และขอความร่วมมือในการเข้าร่วมการวิจัย การยอมรับ หรือ ปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยเป็นไปด้วยความสมัครใจโดยไม่มีผลกระทบต่อสิทธิหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่พึงได้รับแก่ผู้เข้าร่วมการวิจัย
2. เมื่อผู้เข้าร่วมวิจัยยินดีและสมัครใจ เข้าร่วมการศึกษาวิจัย จะเซ็นหนังสือยินยอมเข้าร่วมการศึกษาวิจัย ภายหลังจากทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์การศึกษาวิจัยอย่างชัดเจนแล้ว
3. ในการเก็บข้อมูล แบบสอบถาม ใช้รหัสแทน ชื่อ-สกุลจริงของผู้เข้าร่วมวิจัย ข้อมูลทุกอย่างจะถูกเก็บเป็นความลับ การรายงานผลการวิจัยจะนำเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและนำเสนอผลการศึกษาด้วยสถิติพรรณนาโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานสถิติทดสอบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) โดยกำหนดค่าระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสถิติการ

ถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 94.5 อายุ ระหว่าง 20-25 ปี ร้อยละ 96.6 เกรดเฉลี่ย (GPA) อยู่ระหว่าง 3.00-4.00 ร้อยละ 76.7 รายได้ของบิดา หรือผู้ปกครอง 30,000 บาทต่อเดือน นิสิตได้รับเงินสนับสนุนการศึกษาจากบิดา/มารดา ร้อยละ 89.0 และใช้จ่าย 10,000 บาท ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 91.8 มีภาวะสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ร้อยละ 69.9 และไม่ลาป่วยในการขึ้นฝึกปฏิบัติ ร้อยละ 83.6

ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์พบว่า ค่าเฉลี่ยความมีวินัยในตนเอง การเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, $SD = 0.26$; $\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.51$) ตามลำดับ คุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศ ส่วนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนภาคปฏิบัติ ด้านแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน การจัดการเรียนการสอน เจตคติต่อวิชาชีพ ความขยันหมั่นเพียร ความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.48$;

$\bar{X} = 4.41$, $SD = 0.58$; $\bar{X} = 4.31$, $SD = 0.36$; ตามลำดับ และสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนอยู่
 $\bar{X} = 4.31$, $SD = 0.57$; $\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.42$; ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$, $SD = 0.62$)
 $\bar{X} = 4.18$, $SD = 0.51$; $\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.50$) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนของนิสิต
 พยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ (N = 146 คน)

ปัจจัย	Mean	S.D.	ระดับ
ปัจจัยส่วนตัว			
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	4.31	0.36	มาก
ความมีวินัยในตนเอง	4.67	0.26	มากที่สุด
ความรับผิดชอบ	3.87	0.50	มาก
ความขยันหมั่นเพียร	4.18	0.51	มาก
เจตคติต่อวิชาชีพ	4.23	0.42	มาก
สัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน	3.46	0.62	ปานกลาง
ปัจจัยด้านครอบครัว			
การเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง	4.63	0.51	มากที่สุด
ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน			
การจัดการเรียนการสอน	4.31	0.57	มาก
คุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศ	4.50	0.48	มาก
สภาพแวดล้อมในการเรียนภาคปฏิบัติ	4.41	0.58	มาก

**ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
 ทางเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้น
 ฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
 วิทยาเขตบุรีรัมย์**

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์
 ทางเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้น
 ฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
 วิทยาเขตบุรีรัมย์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ ปานกลาง

(GPA 2.00-2.99) มีความสัมพันธ์ทางลบกับ
 ความมีวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .05 ($r = -.20$) ส่วนผลสัมฤทธิ์ สูง
 (GPA 3.00-4.00) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ
 ความมีวินัยในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .05 ($r = .20$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ (N = 146 คน)

ปัจจัย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	GPA2.00-2.99			GPA3.00-4.00		
	r	sig	แปลผลความสัมพันธ์	r	sig	แปลผลความสัมพันธ์
1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	.101	.224	ไม่สัมพันธ์	-.101	.224	ไม่สัมพันธ์
2. ความมีวินัยในตนเอง	-.207	.012	สัมพันธ์ทางลบ	.207*	.012	สัมพันธ์ทางบวก
3. ความรับผิดชอบ	.035	.679	ไม่สัมพันธ์	-.035	.679	ไม่สัมพันธ์
4. ความขยันหมั่นเพียร	-.009	.917	ไม่สัมพันธ์	.009	.917	ไม่สัมพันธ์
5. เจตคติต่อวิชาชีพ	.154	.064	ไม่สัมพันธ์	-.154	.064	ไม่สัมพันธ์
6. สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน	-.045	.593	ไม่สัมพันธ์	.045	.593	ไม่สัมพันธ์
7. การเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง	-.066	.431	ไม่สัมพันธ์	.066	.431	ไม่สัมพันธ์
8. การจัดการเรียนการสอน	-.087	.295	ไม่สัมพันธ์	.087	.295	ไม่สัมพันธ์
9. คุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศ	.146	.078	ไม่สัมพันธ์	-.146	.078	ไม่สัมพันธ์
10. สภาพแวดล้อมในการเรียนภาคปฏิบัติ	-.102	.222	ไม่สัมพันธ์	.102	.222	ไม่สัมพันธ์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ พบว่า ความมีวินัยในตนเอง การจัดการเรียนการสอน ความขยันหมั่นเพียร สภาพแวดล้อมในการเรียนภาคปฏิบัติ ความรับผิดชอบ คุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

($r = -0.24, -0.24, -0.21, -0.21, -0.20, -0.17$) ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน เจตคติต่อวิชาชีพ สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน การเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ (N = 146 คน)

ปัจจัย	Pearson Correlation	sig	แปลผล
ความมีวินัยในตนเอง	-.24	.00	มีความสัมพันธ์เชิงลบ
ความรับผิดชอบ	-.20	.01	มีความสัมพันธ์เชิงลบ
ความขยันหมั่นเพียร	-.21	.01	มีความสัมพันธ์เชิงลบ
การจัดการเรียนการสอน	-.24	.00	มีความสัมพันธ์เชิงลบ
คุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศ	-.17	.03	มีความสัมพันธ์เชิงลบ
สภาพแวดล้อมในการเรียนภาคปฏิบัติ	-.21	.01	มีความสัมพันธ์เชิงลบ

*มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

คือปัจจัยส่วนตัว ด้านความมีวินัยในตนเอง ($Beta = -0.247$) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัย เวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ ได้ร้อยละ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ (N = 146 คน)

ตัวแปรทำนาย	B	S.E.	Beta	t	P-value
1. ความมีวินัยในตนเอง (X_1)	-.025	.008	-.247	-3.055	.003

Constant = 4.61, $R = .24$, $R^2 = .06$, Adjusted $R^2 = .05$, $F = 9.33$, $*p < .05$

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยการเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง ความมีวินัยในตนเอง คุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศ อยู่ใน

ระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของรุ่งฤดี กล้าหาญ พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความมีวินัยในตนเอง และคุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศก็อยู่ในระดับมากที่สุด⁽³⁾

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร ด้านความมีวินัยในตนเอง การจัดการเรียนการสอน ความรับผิดชอบ คุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศ สภาพแวดล้อมในการเรียนภาคปฏิบัติ ($r = -0.17$ ถึง -0.24 , $p < .05$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากการขึ้นฝึกปฏิบัติการพยาบาลบนหอผู้ป่วย นิสิตพยาบาลจะเกิดความกดดันหลายด้าน อาทิ เช่น ด้านความรู้และทักษะ ด้านสุขภาพ ด้านงานที่ได้รับมอบหมาย ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านอาจารย์นิเทศ ซึ่งอาจมีผลทำให้เกิดความเครียดแก่นิสิตย่อมส่งผลกระทบต่อทางด้านลบตามมาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และผลการเรียน⁽⁹⁾ สามารถสรุปได้ดังนี้

ความมีวินัยในตนเองเพิ่มขึ้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติลดลงอาจเนื่องมาจากการฝึกภาคปฏิบัติการพยาบาลนิสิตจะต้องทุ่มเทเวลาทั้งในการอ่านหนังสือ ทำรายงาน เขียนแผนการพยาบาล และต้องตื่นเช้าเพื่อขึ้นฝึกปฏิบัติในแต่ละวัน การนอนและตื่นนอนไม่ตรงเวลา ทำให้รูปแบบการนอนหลับของนิสิตเปลี่ยนแปลงไปซึ่งส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพทั้งด้านร่างกายและจิตใจและมีผลต่อคุณภาพการเรียน อาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติลดลง⁽¹⁰⁾ ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของรุ่งฤดี กล่าวหาญที่พบว่า ความมีวินัยในตนเองมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ⁽³⁾

ความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติลดลงอาจเนื่องมาจาก

การฝึกปฏิบัติการพยาบาลบนหอผู้ป่วยนิสิตมีความรับผิดชอบหลายด้าน อาทิ เช่น การวางแผนการพยาบาลรายบุคคล และการวางแผนการพยาบาลรายกลุ่ม ซึ่งวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายบุคคลและรายกลุ่ม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติลดลงได้ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของชลชาติ สร้อยทองที่พบว่าด้านความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁽¹¹⁾

ความขยันหมั่นเพียรเพิ่มขึ้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติลดลงอาจเนื่องจากการดูแลผู้ป่วยจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้น เพราะเป็นการปฏิบัติกับผู้ป่วยในสถานการณ์จริงที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องทดลอง ประกอบกับความรู้พื้นฐานเดิมของนิสิตที่เรียนภาคทฤษฎีและเว้นช่วงระยะของการฝึกปฏิบัติ อาจส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติลดลงซึ่งแตกต่างจากการการศึกษานของ อลงกรณ์ อัสวโสวรรณ และคณะพบว่า ความขยันหมั่นเพียรมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁽¹²⁾

การจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติลดลงอาจเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติบนหอผู้ป่วยสภาพแวดล้อมอาจแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎีในมหาวิทยาลัย ประกอบกับนิสิตจะต้องดูแลผู้ป่วยที่ได้รับมอบหมายในแต่ละวันที่จะต้องปฏิบัติการทางการพยาบาลอาจทำให้นิสิตมีความกังวล และไม่มีสมาธิในการจัดการเรียนการสอนได้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติลดลงได้ซึ่ง

แตกต่างจากการศึกษาของสุภาวดี เนติเมธี และดวงเดือน ดวงสำราญที่พบว่าการจัดการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลมารดา ทารกและการผดุงครรภ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁽⁷⁾

คุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศเพิ่มขึ้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติลดลง ทั้งนี้ อาจเนื่องจากการฝึกภาคปฏิบัติการพยาบาล นิสิตจะต้องเรียนรู้และประยุกต์ความรู้ในภาคทฤษฎีนำมาใช้กับสถานการณ์จริงและทำงานร่วมกับสหสาขาวิชาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมใหม่ อีกทั้งนิสิตยังขาดประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยทำให้เกิดความเครียดจากปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้น หากไม่สามารถจัดการกับความเครียดได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อด้านร่างกายและทางด้านจิตใจ⁽⁹⁾ และอาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติลดลงได้ ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของสุภาวดี เนติเมธีและ ดวงเดือน ดวงสำราญที่พบว่าพฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลมารดา ทารกและการผดุงครรภ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁽⁷⁾

สภาพแวดล้อมในการเรียนภาคปฏิบัติได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติลดลง ทั้งนี้ อาจเนื่องจากนิสิตเริ่มฝึกปฏิบัติการพยาบาลครั้งแรก อาจไม่คุ้นชินกับสถานที่ และบุคลากร อาจทำให้นิสิตมีความวิตกกังวล ตื่นเต้น และไม่มีความมั่นใจในการขึ้นฝึกปฏิบัติการพยาบาล อาจทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติลดลง สอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่าความพร้อมของแหล่งฝึก มีความสัมพันธ์กันเชิงลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างไม่มี

นัยสำคัญทางสถิติ⁽¹³⁾ ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของปิยะพร บัวระพา และคณะที่พบว่าด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁽²⁾

การวิเคราะห์สมการพหุคูณปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาลมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ พบว่า ปัจจัยที่มีอำนาจพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ คือ ปัจจัยส่วนตัวด้านความมีวินัยในตนเอง สามารถร่วมทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ ได้ร้อยละ 5 ทั้งนี้ เนื่องจากนิสิตที่มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ และสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้อยู่ในกฎระเบียบของสถาบันการศึกษา และประพฤติปฏิบัติตนได้เหมาะสมทำให้เกิดพฤติกรรมที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของรุ่งฤดี กล้าหาญ ที่พบว่าด้านความมีวินัยในตนเอง สามารถร่วมทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลได้ร้อยละ 14.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁽³⁾

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนา 1) ผลที่ได้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์หรือผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนานิสิตเพื่อให้มี ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนดี 2) อาจารย์ผู้สอนควรสนับสนุนส่งเสริมให้นิสิตเป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองเพื่อให้ นิสิตพยาบาลได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ปฏิบัติที่ดียิ่งขึ้น 3) สนับสนุนและส่งเสริมด้าน วิชาการเพื่อให้ นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป 1) ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาปฏิบัติและสามารถนำมาใช้ในการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลได้ 2) ควรศึกษาพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริม พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองเพื่อให้เกิด พฤติกรรมที่ดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นิสิตพยาบาลต่อไป

เอกสารอ้างอิง

1. อัศนี วันชัย. การศึกษาไทย: แนวโน้ม การพัฒนาวิชาชีพการพยาบาล. วารสาร พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม. 2560; 18(35): 106-17.
2. ปิยะพร บัวระพา, ปาริชาติ ชัยจันทร์, วิสุม อินทรเพชร, ขวัญพิชชา บุญอ่ำ. ปัจจัย ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาสาขาการบัญชี คณะวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี [อินเทอร์เน็ต]. 2563 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2567]; เข้าถึงได้จาก: <https://ms.udru.ac.th/ACresearch/assets/pdf/20211019093034.pdf>
3. รุ่งฤดี กล้าหาญ. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารพยาบาลทหารบก. 2557; 15(3): 412-20.
4. พระณัฐวุฒิ อคฺคพจน. การวิเคราะห์ องค์ประกอบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษา. วารสารบรรณการศึกษาและ มนุษย์สังคมศาสตร์. 2564; 2(2): 56-65.
5. จักรกฤษณ์ ผูกจิตรและ อรพรรณ อุดม พร. ปัจจัยทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชนของ นักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชน แห่งหนึ่ง ในจังหวัดนครราชสีมา. วารสาร พยาบาลทหารบก. 2565; 23(1): 101-10.
6. กชพร ใจอดทนและ อรณิชา ทศดา. ปัจจัย ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา. วารสาร วิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แห่งประเทศไทย. 2565; 27(2): 29-41.
7. สุภาวดี เนติเมธีและ ดวงเดือน ดวงสำราญ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการพยาบาลมารดา ทารก และการ ผดุงครรภ์ ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชน แห่งหนึ่ง. วารสารการแพทย์โรงพยาบาล อุดรธานี. 2564; 29(3): 324-32.
8. บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น; 2560.
9. ฐมาพร เชี่ยวชาญ และอภิฤดี พาผล. ความเครียดในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานของ นักศึกษาพยาบาล. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย. 2564; 15(1): 21-28.

10. จิราภรณ์ นันทชัย, นริศรา ไคร์ศรี, ลาวัลย์ สมบูรณ์, เทียมศร ทองสวัสดิ์, สุภาวดี เนติเมธี และดวงเดือน ดวงสำราญ. ปัจจัยทำนายคุณภาพการนอนหลับของนักศึกษาพยาบาล. พยาบาลสาร. 2560; 44(2): 49-59.
11. ชลชาติ สร้อยทอง. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมคงคา [อินเทอร์เน็ต]. 2562 [เข้าถึงเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2567]; เข้าถึงได้จาก: <https://shorturl.asia/pOvCk>
12. อลงกรณ์ อัครโสภาวรรณ, กานต์รวี บุษยานนท์, กิตติศักดิ์ ลักษณะ, ภาสุตา ภาคาผล, สุรัตนา อติพัฒน์, ยาชา มะหะมาน, รัตนาวิ โชติกพนิช. การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารการแพทย์โรงพยาบาลอุดรธานี. 2566; 8(2): 79-95.
13. กาญจนา เลิศถาวรธรรม, กรรณิการ์ กิจนพเกียรติ และอรพิน สว่างวัฒนเศรษฐ์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต. วารสารการพยาบาลและการศึกษา. 2557; 7(4): 13-24.